

Setmana Santa 2025

**Aixeca't, el camí
comença!**

**Material de celebracions i pregàries
Dies 17 i 18 d'abril del 2025**

INDEX LLIBRET 1

Pàgina

Horari de la trobada 2

Dijous Sant

Celebració del Sant Sopar

(Diòcesi de Vic) 3

Divendres Sant

Pregària del matí

(Zona Baix Llobregat) 21

Celebració de la Passió del Senyor

(Zona Vallès Oriental) 25

Vetlla de la Creu

(Zona Montserrat) 47

PROGRAMA

Pasqua
2025

Dijous 17 d'abril:

- Arribada a partir de les 17h
- 21:30 Sopar del Senyor

Divendres 18 d'abril:

- 08:30 Espai de silenci
- 10:00 Pregària conjunta
- 10:30 Benvinguda general
 - Ponència (10:45-12:00)
- 16:15 Treball dinamitzat
- 18:00 Temps lliure
- 19:00 Passió del Senyor
- 21:30 Vetlla de la Creu

CONNECTA'T AQUI

Dissabte 19 d'abril:

- 08:30 Espai de silenci
- 10:00 Pregària conjunta
- 10:30 Tallers
- 16:15 Temps lliure/excursió
Celebració del Perdó
- 19:00 Pregària en família
- 21:30 Vetlla Pasqual
Ressopó i gresca

Diumenge 20 d'abril:

- 08:30 Espai de silenci
- 10:00 Pregària conjunta
- 10:45 Valoració i comiat

HORARI DELS ÀPATS

09:00 Esmorzar

13:30 Dinar

20:30 Sopar

Celebració del Sant Sopar

(Diòcesi de Vic)

Cant d'entrada

Germans, hem arribat dels quatre punts de l'horitzó.
Som aquí Senyor.
Germans hem arribat dels quatre punts de l'horitzó,
amb el Senyor

Pels camins del món hem seguit una crida
Hem portat al front el pes del sol,
Hem sofert sovint el dol que duu la vida,
Hem ofert només amistat i consol

Presentació: la gràcia del ritual

Cal valorar positivament l'encetada opció dels moviments quan posem l'accent en l'actuar. "La vida de Jesús, expressada en l'Evangeli, ens revela que la manera de viure centrada en l'amor, la recerca de la pau, el perdó, l'atenció a tothom, la pobresa, la confiança en Déu, és on rau la vida veritablement humana" (G. Mora).

Tanmateix, però, també cal recordar que "l'ètica sense l'espiritualitat esdevé aspra, crua i culpabilitzadora. La celebració dels rituals de Setmana Santa, que ara encetem, ben segur que ens ajudaran a viure el nostre compromís vital amb més profunditat i més pau. Per assolir

aquesta fita ens hi pot ajudar rellegir les reflexions que en Francesc Torralba fa sobre la litúrgia (Jesucrist 2.0, p200).

En la natura és on reneix l'home litúrgic que porto a dins. En ella, em surgeix una actitud d'orientació envers Déu, és una actitud d'escolta, d'acolliment agraït, d'astorament, d'adoració i de lloança. El trobament amb un mateix i amb Déu, en la celebració, sempre costa, però la litúrgia és el lloc adient per fer l'experiència de rebre la Paraula, assaborir-la i comprendre-la.

4

En les qüestions d'ordre espiritual i relacional, la lentitud, la meditació, la repetició, la divagació i la pregària hi tenen un lloc cabdal. La immediatesa no serveix per abordar les profunditats de l'ànima. Diu la dita popular: "Amb una persona no ens coneixem prou bé, fins que no hi hem compartit un sac de sal".

L'essència de l'amor, la radicalitat de la mort, la joia plena, la solidaritat veritable, el coneixement de Déu, són realitats que no poden ser copsades a primer cop d'ull. Un ritual no és una eina per acumular dades, sinó una font de coneixences íntimes. El temple és un lloc per viure-hi experiències profundes; les realitats profundes, només a poc a poc, revelen la seva significació.

En la relació interpersonal, la repetició de trobades, de diàlegs i de festes, és la condició bàsica i ineludible perquè dues persones es vagin coneixent i estimant-se més a fons. També en la relació amb Jesús, la trobada sovintejada,

repetida, és la condició necessària per conèixer-lo més. Contra la tendència consumista d'avui, cal regalar temps als símbols, a l'escolta, a l'atenta contemplació.

Lentament, a mesura que hom participa en el ritual, en descobreix el sentit, n'entén el ritme, en tasta la cadència. Si no es viuen amb un cor disposat a cercar l'harmonia amb Déu, amb els altres, amb la natura, i amb un mateix, són com una "esquilla sorollosa o un címbal estrident".

El ritual, cada vegada que és pronunciat, evoca frescor i novetat. La paràbola evangèlica torna a pronunciar-se amb la mateixa seqüència de sempre, però l'oient no és el mateix. El ritual repetitiu propicia l'ocasió de fer una reflexió i una interiorització en profunditat. El ritual també aplega a la comunitat; ajuda a celebrar col·lectivament les vivències individuals.

La repetició dels rituals va penetrant en l'experiència humana "com el torrent enfondeix els gorgs". Necessitem retrobar, cada any, les mateixes festes; avui ben segur que el símbol ressona diferent; és perquè jo he canviat. El ritual ajuda a fomentar una trobada secreta i profunda, la que ens permet viure i rellegir la vida, amb els ulls de Déu.

Pels camins del món un amor ens convida,
Hem portat al cor la set d'arribat,
Hem sofert sovint desamor i mentida,
Hem ofert només el perdó de germà.

Ara som tots junts al voltant de la taula,
No portem sinó la pols del camí,
Vos ens heu donat, amb la vostra paraula,
Menjar el vostre pa i l'amistat compartir.

Acte penitencial

6

Comentari: Des d'una perspectiva racionalista, els poderosos tenen tot el poder, els governants posseeixen tots els mitjans per fer i desfer, i els empren sense miraments. I no ens en sortim de trobar alternatives a les nostres incoherències personals i col·lectives, armamentisme, contaminació, menyspreu de la vida humana, presoners abandonats, desnonaments, atur, privatitzacions... Incoherències que ens omplen de culpabilitat.

Altrament des de la nostra fe creiem que, malgrat tot, Déu va construir el seu Regne de pau i germanor. Ell constantment convoca a la misericòrdia, a la pau, a la germanor; constantment ens perdona, esborra el mal amb el què col·laborem, Ens parla al cor, ens convida a escoltar el silenci, a viure com correspon a la nostra dignitat de persones humanes. Celebrar el perdó de Déu –ha de ser– és, un moment ple de joia i esperança.

Pietat, oh Déu, Vos que sou bo,
Vos que estimeu perquè sou l'amor;
Renteu-me bé del meu gran pecat,
purifiqueu el meu pensament.

Prou reconec el meu pecat,
i el mal que he fet sempre el tinc present;
és contra vos contra qui he pecat,
i en vos he ofès tots els meus germans.

Creeu en mi un cor ben pur,
feu-me sentir vostre Esperit Sant.
No m'amagueu vostre esguard serè;
Torneu-me el goig de la salvació.

Glòria (recitat)

Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes
que estima el Senyor.

Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,
us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu Rei celestial.

Déu Pare omnipotent
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu
Fill del Pare,

vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica,
vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres

Perquè vós sou l'únic Sant,
vós l'únic Senyor
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant
en la glòria de Déu Pare, Amén.

Litúrgia de la Paraula

8

Comentari: Ben segur que mentre van ser esclaus a Egipte, la gent d'Israel, en veure les gran construccions que els faraons eren capaços d'alçar, pensaven: aquest imperi egipci durarà mil anys més i mai no ens podrem alliberar.

Al pessimisme de la raó li costa de veure el pas alliberador del Senyor. Les plagues que van colpir Egipte ens recorden que les negociacions entre Moisès i el Faraó van ser llargues i difícils. L'espiritualitat profunda ajuda a mantenir-se ferm. Així, doncs, malgrat els mals auguris, van aconseguir alliberar-se. I la convicció més profunda que els hi va quedar, deia: Jahvè ens ha alliberat.

Després quan ho van escriure, van atribuir a Déu els comportaments violents que els hi generava el ressentiment acumulat durant els anys d'esclavatge; atribuir a Jahvè la mort dels primogènits ens mostra com aquella gent encara eren lluny d'entendre la manera de ser de Déu que ens va revelar Jesús.

Primera lectura

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 12, 1-8.1 1-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès i a Aaron mentre eren al país d'Egipte: "Per a vosaltres, aquest mes serà el primer de tots els mesos de l'any. Digueu a tota la comunitat del poble d'Israel: El dia 10 d'aquest mes, que cada família, cada casa, prengui un anyell o un cabrit. Si una família fos massa petita, que el prengui junt amb la família del veí més pròxim, fins a completar el nombre de persones. Compteu quants en calen per menjar-se'l. Que sigui mascle, sense tara, i que no tingui més d'un any. Podeu prendre igual un anyell que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del mes, i que tots els qui formen part de la comunitat del poble d'Israel el degollin al capvespre d'aquell dia, que prenguin de la seva sang i en posin als dos muntants i a la llinda de les cases on se'l menjaran. Aquella mateixa nit han de menjar-ne la carn, rostida a la brasa, amb pans sense llevat i herbes amargues. Per a menjar-vos-el aneu cenyits, amb les sandàlies posades i el bastó a la mà, i us l'heu de menjar a corre-cuita: aquesta víctima és la Pasqua, és a dir, el "pas" del Senyor. Aquella nit passaré pel país d'Egipte i faré morir tots els primogènits d'Egipte, tant els dels homes com els dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Jo soc el Senyor. La sang serà un senyal a les cases on vosaltres viviu. Quan veuré la sang "passaré" enllà i, al moment que jo castigui el país d'Egipte, no caurà damunt vostre la plaga de l'extermini. Tingueu aquest dia com un memorial i celebren-lo amb un pelegrinatge en

honor del Senyor. Que totes les generacions el celebrin com una institució perpètua.”

Salm responsorial [115, 12-13. 15-16. 17-18 (R. ICo 10, 16)]

¿Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m’ha fet?
Invocant el seu nom,
alçaré el calze per celebrar la salvació.

R.: La bondat i l’amor del Senyor
duren per sempre
duren per sempre (bis)

Al Senyor li voldria la mort dels qui l’estimen.
Ah, Senyor, soc el vostre servent,
ho soc des del dia que vaig néixer,
vós em trencàreu les cadenes.

Vers d’abans de l’Evangeli.
Us dono un manament nou, diu el Senyor; que us estimeu
els uns als altres com jo us he estimat.

EVANGELI

COMENTARI: COMIAT INOBLIDABLE

Jesús sap que les seves hores estan comptades, malgrat això, ni se li acut amagar-se, ni fugir, ni diluir el seu missatge. El que fa és organitzar un sopar de comiat amb els seus amics i amigues més propers. És una decisió

pensada des de fa temps. Conscient de la imminència de la seva mort, necessita compartir amb els seus la seva confiança total amb el Pare. Els vol preparar per tal que la seva execució no els enfonsi en la tristesa i la desesperança.

Aquell àpat és solemne, és el darrer dels que havien celebrat pels petits pobles de Galilea. Els dinars i sopars que feia a Galilea eren el símbol i l'anticipació del banquet final al regne de Déu. També aquesta nit, aquell sopar el fa pensar en el banquet final del regne.

Jesús manté inalterable la seva fe en la intervenció salvadora de Déu. Està segur de la validesa del seu missatge. La seva mort no ha de destruir l'esperança de ningú. Déu no es farà enrere. Un dia Jesús s'asseurà a taula per celebrar el banquet etern de Déu amb els seus fills i filles.

Amb aquests gestos profètics del lliurament del pa i del vi, compartits per tots, Jesús converteix aquell sopar de comiat en un gran acció sacramental, la més important de la seva vida, la que resumeix més bé el seu servei al regne de Déu, una acció sacramental que vol deixar gravada per sempre als seus seguidors. Aquest va ser el comiat de Jesús, que va quedar gravat per sempre en les comunitats cristianes, i que encara avui celebrem.

Lectura de l'Evangelí Jn 13, 1-15

Narrador: Eren ja les vigílies de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. Ell, que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava.

Durant el sopar, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a les mans totes les coses, conscient que venia de Déu i que a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i es cenyí una tovallola: després tirà aigua en un gibrell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los-els amb la tovallola que duia a la cintura. Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu:

Pere: "Senyor, vós voleu rentar-me els peus a mi?"

Jesús: "Ara no entens això que faig; ho entendràs després".

Pere: "Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus".

Jesús: "Si no et rento, tu no ets dels meus".

Pere: "Si és així, Senyor, no em renteu només els peus: renteu-me també les mans i el cap".

Jesús: "Qui s'ha banyat només necessita rentar-se els peus; ja està net tot ell. I vosaltres ja esteu nets, encara que no tots".

Narrador: Jesús sabia qui l'havia de trair; per això deia que no tots estaven nets. Després de rentar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell i assegut a la taula, els digué:

Jesús: "Enteneu això que us acabo de fer? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor" i feu bé de dir-ho,

perquè ho soc. Sí, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us ho heu de fer els uns als altres. Us he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet”.

Homilia

Moments en els que hem vist com algú es posa humilment al servei dels altres, tal com ho feu Jesús quan va rentar els peus dels deixebles.

13

TESTIMONI

Resposta: *On hi ha caritat i amor, allà hi ha Déu*

PREGÀRIES

Resposta: *Tots, alhora, us ho demanem, escolteu el nostre clam, Senyor*

VERSIÓ DEL SALM 42

Guaiteu-nos Senyor, veniu a ajudar-nos que els nostres enemics ens volen consumistes, individualistes, perduts, sense sentit, agenollats, vençuts.

Els seus mitjans de propaganda ens ho repeteixen a tota hora: “El diner és l’únic déu”.

Tingueu pietat de tots nosaltres Senyor, que volen augmentar el pressupost dels exèrcits fins al 5 % .

Escolteu-nos Senyor, no ens tingueu més amb l’ai al cor, que estan a punt de desnonar-nos.

Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té.
I cada nit li adreçaré el meu cant, faré una pregària
al Déu que m'és vida.

Per què aquesta tristor, ànima meva? Per què aquest
torbament? Espera en Déu! Ens reconforten
profundament les paraules del teu servent el Papa
Francesc.

Jo et tornaré a lloar, Déu meu i salvador meu.

Litúrgia de l'Eucaristia

OFERTORI

Junts escriurem amb lletres lluminoses
la història de la nostra llibertat
I junts veurem brillar sobre la terra
la llum per tots els oprimits.
La solidaritat ritma la nostra marxa.
La solidaritat guia els nostres cors.
Junts escriurem...

Pregària eucarística

(Celebrant) Germans, el Senyor ens convida a aquesta
taula per a celebrar la seva presència. Ell mateix ens
serveix, ens parla, ens renta els peus, ens anima a ser
seguidors del seu camí.

(Totes i tots) És la taula de la vida compartida, del servei
desinteressat, de la germanor universal. Per això estem
contents, per això cantem:

Sant, Sant, Sant,
Sant és el Senyor, Déu de l'Univers.
El cel i la terra són plens de la vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.
Beneït el qui ve en nom del Senyor,
Hosanna a dalt del cel (2).

(Celebrant) Us beneïm, Senyor, perquè us heu fet presents en les nostres vides a través dels altres, dels esdeveniments i de tota la realitat.

(Totes i tots) Sí, el Senyor és amb nosaltres, fent camí cap a una nova humanitat.

(Celebrant) Us demanem, Pare, que envieu el vostre Esperit sobre aquest pa i aquest vi perquè esdevinguin, per a nosaltres, Presència Viva del vostre Fill.

(Totes i tots) Que transformi els nostres cors per a estimar com Ell ens estima.

(Celebrant) En efecte, Jesús de Natzaret, després d'haver passat fent el bé, va voler deixar-nos un signe de la seva presència.

Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, i dient l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per recordar-vos de mi".

Igualment, prengué el calze, havent sopat, i digué: "Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per recordar-vos de mi".

Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

I des d'aleshores aquest és el signe del nostre compromís, de la nostra fe.

(Totes i tots) Anunciem la vostra mort, confessem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús.

(Celebrant) Sí, Pare, volem que aquesta Eucaristia refermi els llaços entre nosaltres, amb totes les persones creients, i ens animi a anar per tot arreu i donar fruit.

(Totes i tots) Feu-nos persones noves, que treballem per un món nou, que lluitem amb tots els indignats per les injustícies, que preguem per sentir la vostra força, que estimem tothom, fins i tot els nostres enemics.

(Celebrant) Que puguem ser veritables deixebles del vostre Fill.

(Totes i tots) Que sapiguem seguir les petjades dels que ens han passat al davant en el camí de la vida i del seguiment de l'Evangelí.

(Celebrant) [Recordem les persones que ja no són entre nosaltres. Voluntàriament i en veu alta, esmentem les persones que volem recordar d'una manera especial].

(....)

(Celebrant) Que un dia puguem retrobar-nos amb elles i amb totes les altres persones que les van precedir en el camí que duu a la vida eterna.

(Tots) Per Crist, amb Ell i en Ell, Vós Déu Pare d'amor, amb la unitat de l'Esperit Sant, rebeu tot honor i tota glòria, pels segles dels segles. Amén.

(Celebrant) Amb el goig de sentir-nos acompanyats per Jesús el Crist, preguem tal com ell ens va ensenyar.

PARE NOSTRE (El celebrant introdueix cada petició i responem totes i tots junts)

PARE, que mires per igual a tots els teus fills que viuen cercant-te.

NOSTRE, de tots. Dels 8 mil milions de persones que poblem la terra, sigui quina sigui l'edat, el color o la procedència.

QUE ETS EN EL CEL, i a la terra, i en cada persona, en els humils i en els que pateixen.

SIGUI SANTIFICAT EL TEU NOM, no amb el soroll de les armes, sinó amb el xiuxiueig dels cors.

VINGUI A NOSALTRES EL TEU REGNE, el regne de la pau i de l'amor, i allunya de nosaltres tota tirania i explotació.

FACIS LA TEVA VOLUNTAT, sempre i en tot lloc.

AIXÍ A LA TERRA COM ES FA AL CEL, per a què els teus designis no siguin obstaculitzats pels fils del poder.

EL NOSTRE PA DE CADA DIA, amassat amb la pau, la justícia i l'amor.

DONA'NS-EL AVUI, perquè potser demà ja serà massa tard.

PERDONA LES NOSTRES CULPES, no com perdonem nosaltres, sinó com TU perdones, sense espai a l'odi ni al rancor.

I NO PERMETIS QUE CAIGUEM A LA TEMPTACIÓ d'emmagatzemar allò que no ens has donat, d'acumular allò que altres necessiten, o de mirar amb recança a qui tenim davant nostre.

ALLIBERA'NS DE QUALSEVOL MAL que ens amenaci, dels milions de tones d'armaments, perquè som molts, Pare, els que volem viure en pau.

Cant de la Pau: El Canon de la Pau

Escolteu, s'acosta ja!

El temps de saber tots la veritat!

Temps en què el lleó no ataquí l'anyell,

de fer rendir les armes amb l'amor

i collir-ne tots les roses.

La pau serà el nostre estendard!

No en dubteu pas, ja arriba!

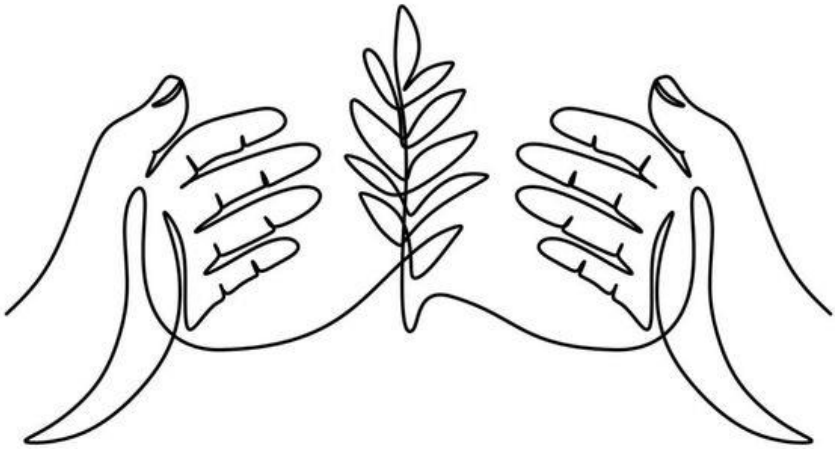
Cants de comunió

Tornada	Estrofes
Senyor, que comparteixes el teu Pa i el Vi, amb els qui tu coneixes i tens com amics, nosaltres estimem aquest gest teu i el teu do. En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor! En tu trobem la Vida, Jesucrist, Senyor! Aplega'ns en el Regne que ens has preparat, l'amor amb que tu estimes ens hi ha convidat.	Aquesta Eucaristia, Pare de bondat, recordi aquell gran dia de la Llibertat; nosaltres seguirem el teu camí sense por. En tu trobem la Vida... La nostra vida sigui com el Pa i el Vi, "mireu-los com s'estimen", el món pugui dir. Que el nostre testimoni sigui sal i llavor.

<p>Amb fe i amb alegria l'esperem, i amb dolor</p> <p>En tu trobem la Vida...</p>	
<p>No podem pas caminar</p>	
<p>No podem pas caminar amb fam, set i calor. L'aliment del vostre Cos ens dona forces, Senyor. Menjant el Pa del vostre amor serem més cristians i ens estimarem de veritat, units tots els germans.</p>	<p>Farem camí seguint fidels el vostre manament, fins a reposar a la vostra llar per sempre, eternament.</p>

Cant de comiat

<p>Marxem en pau per les places, pels carrers del món. Marxem en pau per les places, un nom portem al front.</p>	<p>Hem de cantar l'esperança que és alba d'un demà; hem de mostrar estimant-nos, que el món nou ve ja. Marxem en pau per les places, diguem tot el que hem vist, sense por.</p>
--	---

Pregària del matí

(Zona Baix Llobregat)

Ahir al vespre vam recordar i celebrar l'amor de Jesús pels seus amics i per tots nosaltres. Avui divendres Sant és l'hora de la veritat. Jesús, fidel al camí de l'amor de Déu, arriba fins al final, fins a acceptar la mort. Nosaltres, avui, contemplem la seva creu, i li agraïm la seva entrega, i afirmem la nostra fe en ell. Perquè en ell la humanitat sencera, amb tots els seus dolors i angoixes, hi trobarà la llum, la vida, la salvació.

La mort de Jesús és el resultat final de tota la seva vida. És la conseqüència de la seva manera de viure, de les seves opcions, de les seves actituds, de les coses que ha fet i ha dit. Els poderosos d'aquest món no podien permetre's per més temps que un home com ell continués fent i dient el que feia, perquè proposava una manera de viure personal i col·lectiva, civil i religiosa, que trencava el seu sistema. Feia nosa i el van matar.

POBRE JESÚS

Pobre Jesús, oh que sol t'has quedat,
volies menjar-te el món tot sencer, sabies,
però, que calia primer colgar-te com llavor:
morir sota el sembrat.
Sabies, però que calia primer

colgar-te com llavor, morir sota el sembrat.
I ara estàs sol a dalt la creu, ara estàs sol,
cerclat per l'odi i el menyspreu.
Només el vent et parla, el vent, el vent et parla.
El nostre cor roman silent, espera amb fe i amor ardent:
potser la creu florejarà, demà la creu florejarà.
Pobre Jesús amarat de tristor,
volies llevar d'aquest món tot dolor,
sabies però que vindria primer,
baixar al fons de la nit, beure el calze d'amargor.
Sabies però que vindria primer
baixar al fons de la nit: beure el calze d'amargor.
I has davallat en negre abís.
I has davallat al fons mateix de la foscor.
La nit, la nit és llarga. La nit, la nit és llarga.
El nostre cor roman silent espera amb fe i amor ardent.
Potser la nit resplandirà, demà la nit resplandirà.

Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?

Soc una ombra d'ésser humà, una imatge desdibuixada enmig d'un món indiferent.

Les xarxes socials es riuen de mi, els mitjans de comunicació m'exposen com un espectacle morbós.

Em veig reflectit en les cares d'aquells que dormen al carrer, en els refugiats que fugen de la guerra i en els infants que han perdut la seva infància en camps de desplaçats.

M'envolten les barreres de formigó i els filferros als murs de les fronteres.

Em registren, em vigilen, em classifiquen. M'han donat un codi, un número fred en una base de dades.

M'han capturat en una fotografia amb la mirada perduda, com les imatges d'aquells qui travessen el Mediterrani buscant una nova vida.

M'han despullat de la meva identitat, com els qui ho han perdut tot per una explosió, per una política cruel, per una guerra que no han triat.

Un fons voltor ha comprat casa meva, m'han desnonat.

Crido demanant ajuda enmig de l'hospital col·lapsat per les llistes d'espera, però ningú em sent.

M'eviten per por al contagi, com aquells qui pateixen malalties oblidades en llocs oblidats.

Crido en el psiquiàtric, on els trastorns mentals encara són tabú, on els pacients esdevenen números i no persones.

Crido en els CIES, en les presons on es tortura, en les escoles buides d'infants en zones de conflicte.

Destrossen la Casa Comuna, negant la vida a les generacions que vindran.
Però, malgrat tot, jo podré parlar de Tu als meus germans.
Alçaré la veu enmig del silenci.
Els qui pateixen trobaran consol.
Els marginats tindran un banquet.
El poble ressorgirà i celebrarà la seva dignitat.
Naixerà una nova esperança enmig de les ruïnes.

Adaptació amb llenguatge actual del Salm 21 d'Ernesto Cardenal

ON ÉS JESÚS MORT AVUI?

Celebració de la Passió del Senyor

(Zona Vallès Oriental)

Cant d'entrada

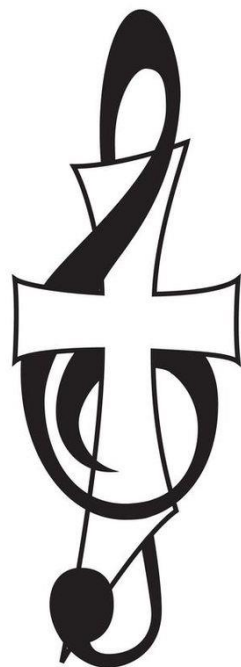
SENYOR NO ENS DEIXIS

Senyor, no ens deixis, t'ho demanem,
en el mal que tant sovint fem.
No t'allunyis, Senyor, revela't Salvador.
Dóna'ns un cor nou perquè et vegem

Cercant miratges, lluny de la llar,
hem perdut el nom que ens vas dar.
El camí de retorn, va de la nit al jorn;
l'esperança ens hi fa caminar

Que lluny seria la salvació
si el Senyor com a prova d'amor,
no ens hagués enviat, el seu fill estimat
en la lluita amb el mal d'aquest món

Ens ha salvat per la seva sang:
cel rogent de ponent a llevant.
Per la lluita del Crist, la vida ha ressorgit.
Ens ha omplert del seu Esperit Sant.

Salutació

Litúrgia de la Paraula

Lectura del llibre del Profeta Isaïes 52, 13-53, 1-12

El servent del Senyor (cant quart)

26

A «El meu servent triomfarà,
serà enlairat, enaltit,
posat molt amunt.

Així com tots
s'horroritaven de veure'l
—ja que, de tan desfigurat,
ni tan sols semblava un home
i no tenia res d'humana
la seva presència—,
així també ell purificarà
tots els pobles.

Els reis no sabran què dir,
quan veuran allò
que mai no s'havia contat
i comprendran allò
que mai no havien sentit.»

B Qui pot creure
allò que hem sentit?
A qui s'ha revelat
la potència del braç del Senyor?
El servent ha crescut davant d'ell

com un rebrot,
com una soca
que reviu en terra eixuta.
No tenia figura
ni bellesa que es fes admirar,
ni una presència que el fes atractiu.
Era menyspreat,
rebuig entre els homes,
home fet al dolor
i acostumat a la malaltia.
Semblant a aquells
que ens repugna de mirar,
el menyspreàvem
i el teníem per no res.

A De fet, ell portava
les nostres malalties
i havia pres damunt seu
els nostres dolors.
Nosaltres el teníem
per un home castigat
que Déu assota i humilia.
Però ell era malferit
per les nostres faltes,
triturat per les nostres culpes:
rebia la correcció que ens salva,
les seves ferides ens curaven.
Tots anàvem com ovelles disperses,
cadascú seguia el seu camí;
però el Senyor ha carregat

damunt d'ell
les culpes de tots nosaltres.
Quan era maltractat,
s'humiliava i no obria la boca.
Com els anyells portats a matar
o les ovelles mentre les esquilen,
ell callava i ni tan sols obria la boca.

B L'han empresonat i condemnat,
se l'han endut.
I qui es preocupa de la seva sort?
L'han arrencat
de la terra dels vivents,
l'han ferit de mort
per les infidelitats del meu poble.
L'han sepultat amb els malfactors,
l'han enterrat entre els opulents,
a ell que no obrava amb violència
ni tenia mai als llavis la perfídia.
El Senyor s'ha complagut
en el qui ell havia triturat i afligit.
Quan haurà ofert la vida en sacrifici
per expiar les culpes,
veurà una descendència,
viurà llargament:
per ell el disseny del Senyor
arribarà a bon terme.

A «El meu servent,
després del que ha sofert

la seva ànima,
veurà la llum i se'n saciarà;
ell, que és just,
farà justos tots els altres,
perquè ha pres damunt seu
les culpes d'ells.
Per això els hi dono tots
en possessió,
i tindrà per botí una multitud,
perquè s'ha despullat
de la pròpia vida fins a la mort
i ha estat comptat
entre els malfactors.
Ell ha portat damunt seu
els pecats de tots
i ha intercedit
per les seves infidelitats.»

SALM 30

Antífona: Pare, confio el meu alè a les teves mans

Pare, confio el meu alè a les teves mans

En tu, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desengany.
Treu-me del perill, tu que ets bo,
Confio el meu alè a les teves mans;
tu, Senyor, Déu fidel, m'has rescatat.

Pare, confio el meu alè a les teves mans

Soc la befa de tots els enemics
i, més encara, dels veïns;
els coneguts s'esglaien de veure'm:
fuig de mi el qui em troba pel carrer.
S'han oblidat de mi com si fos mort,
com una eina que no és bona per a res.

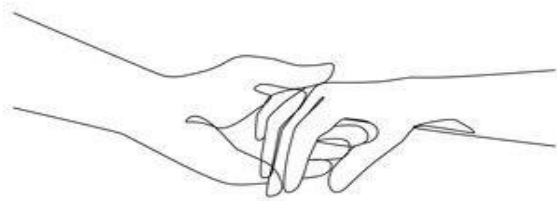
Pare, confio el meu alè a les teves mans

Però jo confio en tu, Senyor,
et dic: «Ets el meu Déu,
tens a les mans el meu destí.»
Allibera'm dels enemics que em persegueixen.

Pare, confio el meu alè a les teves mans

Fes veure al teu servent la claror de la teva mirada,
salva'm per l'amor que em tens.
Sigueu valents, tingueu coratge,
tots els qui espereu en el Senyor!

Pare, confio el meu alè a les teves mans

Lectura de la Passió de Jesús segons

Sant Joan: *Jn 18-1-40; 19, 1-42*

Jesús és detingut.

C. Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró. Allà hi havia un hort i Jesús hi entrà amb els seus deixebles. Judes, el qui el traïa, coneixia també aquell indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles. Judes, doncs, s'endugué la cohort de soldats romans i alguns guardes del temple que els grans sacerdots i els fariseus li havien posat a disposició, i va arribar a l'hort. Venien amb llanternes i torxes, tots armats. Jesús, que sabia tot el que li havia de passar, surt fora i els pregunta:

J. —Qui busqueu?

C. Li respongueren:

S. -Jesús de Natzaret.

C. Els diu:

J.—Soc jo.

C. També hi havia amb ells Judes, el qui el traïa. Així que Jesús digué: «Soc jo», retrocediren i caigueren per terra. Jesús tornà a preguntar-los:

J. —Qui busqueu?

C. Li digueren:

S. —Jesús de Natzaret.

C. Ell respongué:

J. —Ja us he dit que soc jo. Però si em busqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin.

C. S'havien de complir les paraules que Jesús havia dit: «Dels qui m'has donat, no n'he perdut ni un de sol.»

Llavors Simó Pere es va treure una espasa que portava i d'un cop tallà l'orella dreta al criat del gran sacerdot. Aquell criat es deia Malcus. Jesús digué a Pere:

J. —Guarda't l'espasa a la beina; ¿no he de beure la copa que el Pare m'ha donat?

Silenci. Imatge CIE.

Cant:

Si l'esperança t'ha fet marxar
més lluny que la por.(2)

Els teus ulls veuran ben clar.

Llavors tu podràs marxar
fins a la llum de Déu.

Jesús davant d'Annàs i Caifàs. Negacions de Pere.

C. Llavors la cohort romana, amb el tribú que la comandava i els guardes dels jueus, van agafar Jesús i el van lligar, i el dugueren primer a casa d'Annàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als jueus aquest consell: «Val més que un sol home mori pel poble.»

C. Simó Pere i un altre deixeble seguien Jesús. Aquell deixeble, que era conegut del gran sacerdot, va entrar amb Jesús al pati de la casa del gran sacerdot. Pere s'havia quedat fora, a la porta. Però l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot, va sortir fora, parlà amb la portera i féu entrar Pere. La criada que feia de portera digué llavors a Pere:

S. —¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'aquest home?

C. Ell respongué:

S. —No, no ho soc pas.

C. Com que feia fred, els criats i els guardes del temple havien preparat brases i s'estaven allà, escalfant-se. Pere també s'escalfava amb ells. Mentrestant, el gran sacerdot va interrogar Jesús sobre els seus deixebles i sobre la seva doctrina. Jesús li contestà:

J.—Jo he parlat al món obertament. Sempre ensenyava a les sinagogues i al temple, on es reuneixen tots els jueus. Mai no he dit res d'amagat. Per què em preguntes a mi? Pregunta als qui m'escoltaven quines coses els deia; ells saben el que he dit.

C. Així que Jesús hagué parlat, un dels guardes que eren allà li va pegar una bufetada dient:

S. —¿És aquesta la manera de contestar al gran sacerdot?

C. Jesús li respongué:

J. —Si he parlat malament, digues en què, però si he parlat com cal, per què em pegues?

C. Llavors Annàs l'envià lligat a casa de Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant Simó Pere s'estava allà dret, escalfant-se. Li digueren:

S. —¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell?

C. Ell ho negà:

S. —No, no ho soc pas.

C. Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, li digué:

S. —Però si jo t'he vist a l'hort amb ell!

C. Pere tornà a negar-ho, i a l'instant el gall cantà.

Silenci. Testimoni.

Cant:

Si la tristesa t'ha omplert el cor
per l'amic traïdor.(2)

En la nit prendràs la creu.

Llavors tu podràs morir
al pas de l'home Déu.

Jesús davant de Pilat.

C. Després dugueren Jesús de casa de Caifàs al pretori.
Era de bon matí. Però ells no van entrar dins el pretori,
per no quedar impurs i poder menjar el sopar pasqual.
Per això Pilat sortí a trobar-los fora del pretori i digué:

S. —Quina acusació porteu contra aquest home?

C. Ells li contestaren:

S. —Si aquest no fos un criminal, no te l'hauríem entregat.

C. Pilat els replicà:

S. —Emporteu-vos-el vosaltres mateixos i judiqueu-lo
d'acord amb la vostra Llei.

C. Els jueus li respongueren:

S. —A nosaltres no ens és permès d'executar ningú.

C. Calia que es complissin les paraules que Jesús havia dit,
indicant com havia de morir. Llavors Pilat se'n tornà a
l'interior del pretori, féu cridar Jesús i li digué:

S- Tu ets el rei dels jueus?

C. Jesús contestà:

J. —¿Surt de tu, això que em preguntes, o bé d'altres t'ho
han dit de mi?

C. Pilat replicà:

S. —Que potser soc jueu? Són el teu poble i els grans sacerdots els qui t'han posat a les meves mans. Què has fet?

C. Jesús contestà:

J. —La meva reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. Però la meva reialesa no és d'aquí.

C. Pilat li digué:

S. —Per tant, tu ets rei?

C. Jesús contestà:

J. —Tu ho dius: jo soc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.

C. Li diu Pilat:

S. —I què és la veritat?

Silenci. Imatge desnonaments.

Cant:

Si l'amargor t'ha fet cridar:
justícia per a tots.(2)

El teu cor tindràs ferit.

Llavors tu podràs lluitar
amb tots els oprimits.

Jesús, condemnat a mort.

C. Després de dir això, Pilat va sortir altra vegada a fora, on eren els jueus, i els digué:

S. —Jo no li trobo res per a poder-lo inculpar. Però ja que

teniu per costum que us deixi lliure algú en ocasió de la Pasqua, ¿voleu que us deixi lliure el rei dels jueus?

C. Ells van contestar cridant:

S. —Aquest, no! Volem Barrabàs!

C. Barrabàs era un bandoler. Llavors Pilat féu assotar Jesús. Els soldats li van posar al cap una corona d'espines que havien trenat i el cobriren amb un mantell de porpra.

Se li acostaven i li deien:

S. —Salve, rei dels jueus!

C. I li pegaven bufetades. Pilat tornà a sortir i els digué:

S. —Ara us el trauré aquí fora, perquè sapiguen que no li trobo res per a poder-lo inculpar.

C. Llavors sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els diu:

S. —Aquí teniu l'home!

C. Quan els grans sacerdots i els guardes del temple el van veure, cridaren:

S. —Crucifica'l, crucifica'!

C. Pilat els diu:

S. —Emporteu-vos-el vosaltres mateixos i crucifiqueu-lo, que jo no li trobo res per a poder-lo inculpar.

C. Els jueus li contestaren:

S. —Nosaltres tenim una Llei, i segons aquesta Llei ha de morir, perquè s'ha volgut fer Fill de Déu.

C. Quan Pilat sentí aquestes paraules, va agafar molta por. Va entrar altra vegada dins el pretori i preguntà a Jesús:

S.—D'on ets, tu?

C. Però Jesús no li tornà contesta. Llavors Pilat li diu:

S. —¿A mi no em parles? ¿No saps que tinc poder per a deixar-te lliure o per a crucificar-te?

C. Jesús li respongué:

J. —No tindries cap poder sobre mi si no l'haguessis rebut de dalt. Per això el qui m'ha entregat a tu és culpable d'un pecat més gran.

C. Des d'aleshores, Pilat intentava de deixar-lo lliure. Però els jueus es posaren a cridar:

S. —Si deixes lliure aquest home no et pots dir amic del Cèsar.

C. Quan Pilat sentí aquestes paraules, dugué Jesús a fora i es va asseure al tribunal en el lloc anomenat l'Empedrat, en hebreu Gàbata. Era el dia de la preparació de la Pasqua, cap al migdia. Pilat diu als jueus:

S. —Aquí teniu el vostre rei.

C. Ells cridaren:

S. —Fora, fora, crucifica'!!

C. Pilat els diu:

S.—¿Al vostre rei, haig de crucificar?

C. Els grans sacerdots respongueren:

S. —No tenim cap altre rei fora del Cèsar.

C. Llavors Pilat els el va entregar perquè fos crucificat.

Silenci. Imatge Gaza.

Cant:

Si la sofrença t'ha fet vessar
plorades de sang.(2)

Els teus ulls seran ben nets.

Llavors tu podràs pregar
amb tots els explotats.

Crucifixió de Jesús.

C. Prengueren, doncs, Jesús i, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota. Allà el crucificaren, juntament amb dos més, un a cada banda, i Jesús al mig. Pilat va fer escriure un rètol i el féu posar a la creu. Hi havia escrit: «Jesús de Natzaret, el rei dels jueus.» Molts dels jueus el van llegir, perquè l'indret on havia estat crucificat Jesús queia prop de la ciutat. El rètol era escrit en hebreu, en llatí i en grec. Però els grans sacerdots digueren a Pilat: S. —No hi escriguis: "El rei dels jueus." Posa-hi: "Aquest va dir: Jo soc el rei dels jueus."

C. Pilat contestà:

S. —El que he escrit, ja està escrit.

C. Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat, i també prengueren la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una sola peça de dalt a baix, i es digueren entre ells:

S.—No l'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca.

C. S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: S'han repartit entre ells els meus vestits; s'han jugat als daus la meva roba. Això és el que van fer els soldats. Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare:

J. —Dona, aquí tens el teu fill.

C. Després digué al deixeble:

J. —Aquí tens la teva mare.

C. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.

Silenci. Testimoni de Pere Gubianes.

Cant:

Si per feblesa t'has enfonsat
al mig del camí.(2)

Alçaràs les teves mans.

Lavors tu podràs dansar
al ritme del perdó.

39

Mort de Jesús.

Després d'això, Jesús, sabent que tot s'havia realitzat, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, va dir:

J.—Tinc set.

C. Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Van posar al capdamunt d'un manat d'hisop una esponja xopa d'aquell vinagre i la hi acostaren als llavis. Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir:

J.—Tot s'ha complert.

C. Lavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit.

Silenci. Imatge de la creu.

El costat de Jesús, traspassat.

C. Per als jueus era el dia de la preparació i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima. Per això els jueus van demanar a Pilat que trenquessin les cames dels crucificats i traguessin els seus cossos. Hi anaren,

doncs, els soldats i van trencar les cames del primer i les de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús. Quan arribaren a Jesús, es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames, però un dels soldats li traspassà el costat amb un cop de llança i a l'instant en va sortir sang i aigua. El qui ho veié en dona testimoni i el seu testimoni és digne de crèdit. Ell mateix sap que diu la veritat, perquè també vosaltres cregueu. En efecte, tot això va succeir perquè s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: No li han de trencar cap os. I en un altre lloc l'Escriptura diu: Miraran aquell que han traspassat.

Sepultura de Jesús.

Després d'això, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús però d'amagat per por dels jueus, va demanar a Pilat l'autorització per a treure el seu cos de la creu. Pilat hi va accedir. Josep, doncs, hi anà i va treure de la creu el cos de Jesús. També hi va anar Nicodem, el qui temps enrere havia visitat Jesús de nit, i portà una barreja de mirra i àloe, que pesava unes cent lliures. Llavors van prendre el cos de Jesús i l'amortallaren amb un llençol, juntament amb les espècies aromàtiques, tal com és costum d'enterrar entre els jueus. Hi havia un hort a l'indret on havien crucificat Jesús i dintre l'hort un sepulcre nou, on encara no havia estat posat ningú. Com que per als jueus era el dia de la preparació, i el sepulcre es trobava a prop, van dipositar-hi Jesús.

Silenci. Imatge de la creu i el sepulcre.

Reflexió sobre l'Evangeli

ENTRADA DE LA CREU

Cant: No fixeu els ulls en ningú més que en ell

No fixeu els ulls, en ningú més que en Ell. (2)

No fixeu els ulls, en ningú més. (2)

No fixeu els ulls, en ningú més que en Ell.

No espereu amics, ningú més que Ell.(2)

No adoreu amics, ningú més que ell. (2)

Només ell és el camí la veritat (2)

No fixeu els ulls en ningú més...

PREGÀRIA UNIVERSAL

– *1a Pregària: Pels migrats*

Senyor, et preguem per les persones que es veuen obligades a deixar els seus països d'origen fugint de la fam, de les guerres, de les extorsions i persecucions...

Moltes vegades moren en l'intent d'arribar a una terra on poder viure dignament. Els qui hi arriben, la majoria, es troben amb moltes dificultats, sense papers, no troben feina, no tenen una llar... i molts acaben al carrer, els "sense sostre"... els que tenen problemes d'addiccions i d'altres. Senyor, et preguem per ells i elles, per tots i totes, els qui venen i els qui són d'aquí, els qui no tenen un

aixopluc, una llar, una família ni un treball que els dignifiqui. Ajuda'ns perquè els acollim i acompanyem com a germans nostres i, juntament amb ells, reivindicuem als polítics, a les institucions, que posin els mitjans perquè puguin viure dignament com a fills i filles de Déu. Preguem.

– **2a Pregària: Pels sense feina**

Preguem per les persones sense feina, perquè en puguin trobar alguna i així poder ajudar a la subsistència de la família. També per les persones que treballen sense contracte en pèssimes condicions, perquè els governs puguin crear un marc social adequat. També per les persones que cerquen feina o un lloc on viure amb dignitat, perquè no defalleixen en el seu esforç i puguin tenir també un suport psicològic. Preguem.

– **3a Pregària: Pels joves**

Preguem pels joves, nois i noies plens de vida i energia. Que trobin contextos plens d'oportunitats, experiències formatives, lúdiques i laborals per abocar-hi la seva força i el seu esperit. Que la societat els ofereixi espais per a donar i rebre, per a créixer i fer créixer. Preguem.

– **4a Pregària: Pels infants**

Preguem pels infants que acusen l'absència dels seus pares i mares, absorbits per condicions laborals precàries. Que puguin gaudir de la família com un entorn amorós que potencii el seu creixement. Preguem.

- 5a Pregària: Per la gent gran

Per les persones grans que sovint es troben soles o malaltes, perquè han perdut moltes de les seves antigues capacitats i a vegades són apartades i no les tenim en compte. Preguem perquè sapiguem gaudir amb elles de la seva saviesa i experiència, de la seva tendresa i el seu amor. Preguem.

- 6a Pregària: Per totes les Esglésies

Preguem perquè totes les Esglésies i comunitats cristianes (catòlics, ortodoxos, protestants, anglicans...) avancem amb humilitat i constància vers la unitat i, d'aquesta manera, l'Església sigui testimoni transparent de l'Evangelí per a tothom. Preguem.

- 7a Pregària: Per la pau

Senyor, Déu de la Pau, dona'ns la teva pau; entendreix els nostres cors perquè acollim la pau que Tu ens dones. Guia els responsables polítics perquè trobin camins de diàleg i reconciliació per construir la pau i no la guerra. Déu Amor que ens has creat i ens crides per a viure com a germans, dona'ns la força perquè en els ambients on ens movem, a la família, a l'escola, al treball, en la festa, a les xarxes socials, ... siguem cada dia artesans de la pau. Dona'ns la capacitat de mirar amb benvolença a tots els germans que trobem en el nostre camí. Senyor, que l'estel de la nostra vida comuniqui pau, la teva pau. Preguem.

Resposta: Jesús, la nostra esperança, escolteu-nos.

ADORACIÓ DE LA CREU

*Els nens dispositen o enganxen dibuixos i retalls de revistes
o frases escrites*

(Totes i tots): Veneració individual i encesa d'espelmes

Cant:

HI ERES TU QUAN EL DUIEN A LA CREU? (2)

Oh! sovint quan penso això, tremolo, tremolo.

Hi eres tu quan el duien a la Creu?

2. Hi eres tu quan a l'arbre el van clavar?

3. Hi eres tu quan la llança el va ferir?

4. Hi eres tu quan morí Jesús en Creu?

5. Hi eres tu quan el varen davallar?

PARENOSTRE cantat

CERIMÒNIA DE LA PAU

Sigui la pau amb nosaltres (3)
que resplendeixi, sempre,
sempre en tots la pau.

La paz esté con nosotros (3)
que con nosotros siempre,
siempre esté la paz.

Hevenu shalom alehem (3)
Hevenu shalom, shalom,
shalom alehem.

COMUNIÓ

I SI VIVIM, PER A ELL VIVIM

I si vivim, per a Ell vivim,
i si morim, per a Ell morim.
Tant si vivim com si morim
som del Senyor, som del Senyor.

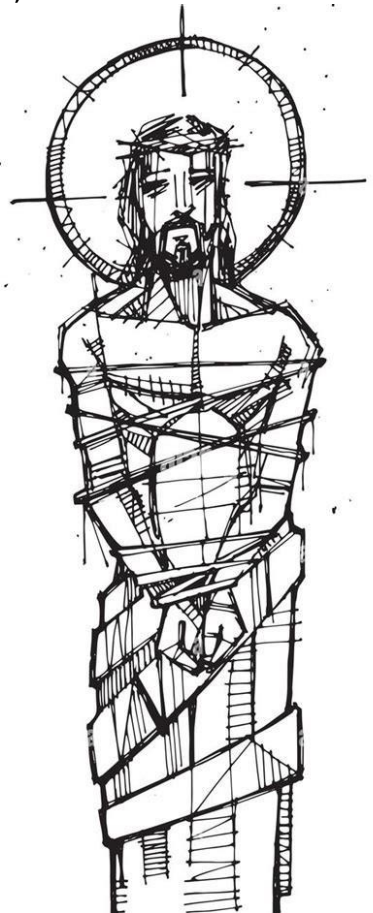
Si el gra de blat mai no s'enterra,
si no s'enterra mai no fruitarà,
però si s'enterra fruit abundant donarà,
un fruit de vida que no morirà.

Ens cal morir per a donar fruit,
a les mans teves el meu esperit.
Ens cal morir per a donar fruit,
a les mans teves el meu esperit.

EL CAMÍ QUE FÉU JESÚS

1. El camí que féu Jesús,
Ell tot sol el va seguir.
Oh! Ell tot sol,
per tots nosaltres
Ell tot sol el va seguir.

2. El camí que jo he de fer,
ningú no el pot fer per mi,
Oh! l'he de fer jo
amb tots vosaltres,
ningú no el pot fer per mi.

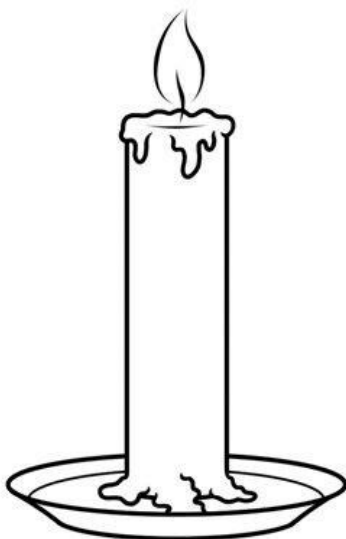

3. Caminant al costat vostre,
portaré la meva creu,
Oh! com féu Jesús
en el Calvari,
portaré la meva creu.

4. El camí que ens cal recórrer,
tots plegats l'hem de seguir,
Oh! amb els qui han anat
al davant nostre,
tots plegats l'hem de seguir.

PREGÀRIA FINAL

Després de la pregària final marxem en silenci, per respecte als qui s'hi vulguin quedar (Música de fons)

Vetlla de la Creu

(Zona Montserrat)

1a ESTACIÓ: JESÚS ÉS CONDEMNAT A MORT

47

TOTES I TOTS: Us adorem, Senyor, i us beneïm, perquè amb la vostra Creu heu redimit el món.

LECTOR 1:

Fora, fora! Crucifica'!! Llavors els va lliurar Jesús perquè fos crucificat. (*Jn 19, 15-16*)

LECTOR 2:

Per què? Si havia passat pel món fent el bé! Si Ell és l'autor de la vida...

Els crits que fa ben poc l'aclamaven com a Rei i fill de David, ara esdevenen crits de condemna, petició exigent de crucifixió, de mort; heus aquí la incoherència del poble quan és manipulats -en aquell temps i també en el nostre- per interessos polítics i falsament religiosos. Precisament Jesús va a la mort perquè la seva vida sempre ha estat coherent amb la missió que ha rebut del Pare.

Sí, Jesús és innocent. Fins i tot Pilat se n'ha adonat; sap que els grans sacerdots l'han lliurat per enveja, però és covard i no comprèn que la reialesa, qualsevol mena d'autoritat, pugui anar revestida de pobresa i d'humilitat.

Avui, quants condemnats a mort, fora de nosaltres i dins de nosaltres mateixos: quan menyspreem un altre que considerem inferior, quan fem massa aviat els nostres

judicis i condemnem persones, quan amb massa facilitat ens sentim nets de culpa!

LECTOR 3:

Jesús, Senyor, també jo, amb la meva passivitat i amb la meva manca d'amor, a vegades amb la meva covardia, continuo condemnant-vos. Deslliureu-me, deslliureu-nos de ser portadors de mort. Que al meu pas, que al nostre pas, floreixi sempre la vida.

MÚSICA: O Lord, who dares to smite Thee, de la Passió Sant Mateu de J.S. Bach (durada 0:54)

https://youtu.be/wzp2Wzh6zhw?si=bhhy9IVeZC_V5KgM

(Extret del Via Crucis del Mil·lenari del Monestir de Montserrat)

2a ESTACIÓ: SIMÓ DE CIRENE AJUDA JESÚS A PORTAR LA CREU

L1/ Quan s'enduien Jesús, van agafar un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu perquè la portés darrere d'ell. (*Lluc 23,26*)

L2/ Jesús és ajudat perquè no pot més. I ajudat per un home del poble, segurament cansat del treball al camp. Fins aquí arriba també la humilitat de Jesús, la voluntat de ser un dels nostres, un home feble i necessitat dels altres; l'amor també es manifesta i no pas poc, deixant-se ajudar. I Simó, segurament un jueu foraster, no defuig de fer costat a un reu desconegut.

Amb aquesta acció, ni que fos obligada, el cireneu queda compromès, potser per sempre, amb Jesús. No resulta gens elegant als ulls de la gent portar la creu d'un condemnat, però fent aquest gest i seguint Jesús, Simó s'integra en el camí del crucificat: si algú vol venir darrere meu...

També nosaltres tenim la possibilitat d'ajudar Jesús en la persona dels germans, siguin quines siguin les seves necessitats: "Tenia fam i m'has donat de menjar, anava nu i m'has vestit". Era menystingut, befat i marginat i t'has compromès fent-me costat. ¿No hi ha, segurament ben a prop nostre, pels carrers i les places del nostre món, tants cireneus desconeguts i voluntaris, cireneus d'éssers humans segregats pel color de la pell, per la posició social, cireneus portadors d'amor, de consol, en una societat tan sovint insolidària, injusta i discriminatòria?

L3/ Jesús, Senyor, que jo us reconegui, que us reconeguem, en tot aquell qui necessita ajuda sense diferències. I doneu- nos força per ser oberts i solidaris, per trencar el nostre egoisme i la nostra comoditat i per servir-vos sempre amb cor agraït.

Hi eres tu, quan el duïen a la creu? (2)

Oh!, sovint quan penso això,
tremolo, tremolo.

Hi eres tu, quan el duïen a la Creu.

3a ESTACIÓ: JESÚS TROBA MARIA, LA SEVA MARE

Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: “Dona, aquí tens el teu fill”. Després digué al deixeble: “Aquí tens la teva mare”. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.
(Jn 19, 25-27)

50

Jesús, en el seu camí cap a la crucifixió es troba amb la seva mare. El fragment evangèlic que acompanya aquesta estació ens presenta Maria als peus de la creu acompanyant Jesús en els últims moments de la seva vida. Avui trobem moltes mares amb l'angoixa de no poder acompanyar als seus fills com voldrien, en les malalties mentals, perquè tenim una sanitat pública desbordada, també en les drogoaddiccions, perquè hi ha molt pocs llocs on es puguin atendre, en les migracions, perquè de vegades els tenen lluny. O si estan a prop, perquè no tenen xarxa familiar i a vegades encadenen diverses feines precàries.

En totes aquestes situacions i les que cadascú de nosaltres portem al cor, Maria esdevé la nostra Mare. Ella, Mare de Jesús, se'ns és donada pel seu Fill a nosaltres perquè tinguem sempre l'abraçada maternal de la Mare.

Música:

<https://www.youtube.com/watch?v=go1-BoDD7CI>

Nada te turbe

Nada te turbe, nada te espante
 Quien a Dios tiene, nada le falta
 Nada te turbe, nada te espante
 Solo Dios basta

4a ESTACIÓ: LA MORT DE JESÚS

Invocació inicial

Us adorem, oh Crist, i us beneïm
 perquè la vostra creu ha redimit el món

Introducció a l'estació

Aquella tarda de divendres, allà al calvari, Jesús mor.
 La seva vida entregada és ja per sempre, vida per a tota
 la humanitat.

Text evangèlic corresponent

Arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una
 foscor que va durar fins a les tres de la tarda. I a les tres
 de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força:

– Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani? —que vol dir: «Déu meu,
 Déu meu, per què m'has abandonat?»

En sentir-ho, alguns dels presents deien:

–Mireu com crida Elies.

Llavors un corregué, xopà de vinagre una esponja, la
 posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè
 begués, dient:

–Deixeu, a veure si ve Elies i el baixa de la creu.

Però Jesús llançà un gran crit i va expirar.

Oració final

Senyor Jesús, us adorem. Senyor Jesús, us beneïm. Vos, amb la vostra creu, ens heu redimit, heu redimit el món. Senyor Jesús, sigueu sempre amb nosaltres, sigueu sempre amb tots els homes i dones del món sencer.

Cant

I si vivim, per a Ell vivim,
i si morim, per a Ell morim.
Tant si vivim com si morim
som del Senyor, som del Senyor.
Si el gra de blat mai no s'enterra,
si no s'enterra mai no fruitarà,
però si s'enterra fruit abundant donarà,
un fruit de vida que no morirà.
Ens cal morir per a donar fruit,
a les mans teves el meu esperit.
Ens cal morir per a donar fruit,
a les mans teves el meu esperit.

5a ESTACIÓ: JESÚS MOR A LA CREU

1/ Contemplem Jesús mort a la creu, penjat entre el cel i la terra. La justícia humana ha pogut condemnar-lo a mort però no ha pogut imposar-li el sentit de la mort. Tot i el rètol que té sobre el cap, Jesús defineix la seva crucifixió no com un fracàs, sinó com un acte suprem d'amor, font de vida, d'esperança i de salvació per a tota la humanitat.
(Imatge i música)

2/ Les dones, amigues de Jesús, van anar ben d'hora al seu sepulcre i es preguntaven: «Qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada del sepulcre?» (*Marc 16,3*). Quines pedres hi ha en les nostres pròpies vides que hem de demanar a Déu que rodolin perquè pugui néixer en nosaltres una nova vida?

(Imatge i música)

3/ Aquesta vida nova ens ajuda a posar-nos dempeus i a caminar amb els altres. Esdevenim pelegrins d'esperança i de pau. Perquè «El Crist és la nostra pau». Ell ens diu: «Us deixo la pau, us dono la meua pau. Jo no us la dono pas com el món la dona. Que els vostres cors s'asserenin i no temin.» (*Joan 14,27-28*)

(Imatge i música)

4/ Com a pelegrins de pau, sabem que no hi ha pau veritable sense justícia. Malgrat tot, Jesús continua morint en la creu; és la història de les lluites per la justícia i la llibertat, plena de decepcions, derrotes i martiris. Molts sotmesos a la prova més difícil: esperar contra tota esperança fins al límit. Moriren compartint la mort de Jesús, i tenint part en el misteri de la vida i la redempció.

(Imatge i música)

5/ Lloança a tu, Senyor Jesucrist, rescatat de la mort per la força amorosa del Déu vivent. Vivent entre els pobres, els perseguits, els maltractats, els empresonats, tots els exclosos... Tu ets la nostra més ferma esperança. Fes-nos sembradors pacients, disposats a actuar amb empena

i il·lusió per obrir camins d'esperança, per ser veritables testimonis teus.

(Imatge i música)

CONTEMPLANT EL CRIST

Ets el Crist d'ahir, d'avui i de sempre; d'aquí, d'allí i d'arreu. El Crist sense límits. Senyor del temps i de l'espai, que res no atura, res no trava. Ni el bé ni el mal...

54

Amb les teves ferides i les dels altres. En aquestes quatre ratlles, hi pots encabir tot el mal del món. Les han obert els homes i el sol rocós del Calvari, perquè ningú, ni res, no se'n cregui exculpat. Són ben nostres!

Un Crist indefens. A mercè de tothom. En podem fer el que vulguem. Ho rep tot. Tot ho fa seu. Sense proteccions, sense barreres. El Crist del món. Els afeixugats de la terra hi entren i en surten. Els justos i els pecadors.

Un Crist de totes les races. Vesteix-lo com més et plagui. O despulla'l. És un Crist que es deixa fer. Avui així, demà d'aquesta altra manera. Ja hi està acostumat. També al seu temps els homes en feren el que volgueren. I tots foren acollits. O, finalment, perdonats.

Aquest Crist sense línies ens convida a obrir-nos. És el Crist vencedor del bé. M'entesto en la paraula. Un bé no vençut pel Bé no arriba a la maduresa. El teu bé t'omple massa i no et deixa ser acollidor. El Crist buidat al cor de la

matèria et va buidant del teu bé i del teu mal i et torna totalment disponible.

Un Crist que parla totes les llengües. Amb els ulls, amb les mans, amb els peus, amb aquesta ferida badada del costat. Respon sempre. Es fa entendre de tothom. Encara que nosaltres li hàgim fer dir de tot. No hi fa res! Caldrà esperar la darrera paraula.

55

El Crist que ens ha deixat. Convenia que se n'anés. Si no se n'hagués anat, el temps i l'espai l'haurien estretit. És el Crist de la glòria. El Crist alliberat i alliberador de pesos morts. Àgil. El Crist de tothom i de sempre. El creies inabastable, impossible.

Et miraves massa tu mateix/a i els altres, però ara el tens aquí. Amb un somris que t'invita, unes mans que t'acullen, uns peus que et segueixen. Unes ratlles de sang que són les teves. Ets la persona que voldries ser. I que seràs! Perquè Ell és Déu!!

Només cal que el miris!

*Fragments de El Crist que has somniat, del P. Miquel Estradé.
Monjo de Montserrat (1920-1997).*

6a ESTACIÓ: JESÚS RESSUSCITA D'ENTRE ELS MORTS

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Que per la vostra Santa Creu, heu redimit el món.

Passat el dissabte, Maria Magdalena i altres pietoses dones van anar de bon matí al sepulcre. Arribades allà van observar que la pedra havia estat remoguda. Van entrar al sepulcre i no van trobar el cos del Senyor, però van veure un àngel que els va dir: «Busqueu Jesús de Natzaret, el Crucificat, ha ressuscitat, no és aquí». Poc després van arribar Pere i Joan, que van comprovar el que els havien dit les dones. Aviat van començar les aparicions de Jesús ressuscitat: la primera, sens dubte, a la seva Mare, després, a la Magdalena, a Simó Pere, als deixebles d'Emaús, al grup dels apòstols reunits, etc., i així durant quaranta dies. Ningú va presenciar el moment de la resurrecció, però van ser molts els que, sent testimonis presencials de la mort i sepultura del Senyor, després el van veure i van tractar el ressuscitat.

Parenostre i Avemaria...

V. Tingueu pietat de nosaltres,

R. Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Oh, Santa Mare! En el meu cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

**Per vostra Passió sagrada, adorable Redemptor,
perdoneu altra vegada a aquest pobre pecador.**

REFLEXIÓ

Amb aquesta reflexió triomfal acabem el viacrucis. Però no oblidem els passos de Jesús per a arribar a ella. D'alguna manera són els nostres passos, les nostres creus ben portades que impliquen l'ajuda a les creus dels altres, els mitjans per a aconseguir el fi, la resurrecció. No podem passar per les dificultats de la vida sense orientar-les a un fi positiu, però no podem tampoc pretendre aconseguir la fi sense acceptar els mitjans, a vegades durs, que ens porten a ell.

“Sabem que Crist, una vegada ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més; des d'ara la mort no té poder sobre ell. Així doncs, si hi ha una mort per al pecat que és per sempre, també hi ha un viure que és viure per a Déu.

Feliç Pasqua! La paraula “Pasqua” prové de l'anglès antic, que significa el “pas” a través de la mort cap a la resurrecció. És un símbol per a les cristianes i els cristians de la resurrecció de Crist, qui és la veritable Llum del món. Enguany el Diumenge de Pasqua és celebrat el 20 d'abril. El Temps Pascual és el més important de tots els temps litúrgics. Es caracteritza, sobretot, per l'alegria de la vida glorificada i la victòria sobre la mort, expressada més plenament en la gran ressonant aclamació del cristià: Alleluia! Tota la fe flueix de la resurrecció.

Senyor Jesús: Nosaltres hem passat a la història com els que et prestem el darrer servei de baixar el teu cos de la creu i col·locar-lo en el sepulcre. Demanem permís al governador. Jo et vaig baixar de la creu, José de Arimatea, el teu deixeble ocult, et vam prestar un sepulcre nou, i allí et vam posar; després vam córrer la pedra de l'entrada i ens vam tornar, rumiant el nostre dolor i la nostra pena. I per què no?, també el nostre desencantament: van ser tantes les esperances que havíem dipositat en tu i tot havia acabat d'un mode tan tràgic!

Paradoxalment, en el seu immens dolor, la més serena era la teva Mare: Juan consolant-la, Magdalena plorant sense consol, nosaltres empassant-nos les llàgrimes... Les hores que van seguir van donar per a molt, pensant gairebé obsessivament en el què havia ocorregut. Jo recordava sense parar alguna cosa que una vegada em vas dir, quan vaig anar a veure't de nit, que llavors no vaig entendre: que calia «néixer de nou», però també m'aferrava al fet que allò no podia ser el final.

I és que tu, des de la primera trobada que vam tenir, ja et vas anar ficant en la meva ànima, i encara que jo no ho sabia, la vas anar omplint d'esperança. Sí, el meu Senyor gloriós i ressuscitat, l'esperança: aquesta virtut que, si sabem jugar-la amb la fe, i expressar-la en la caritat, mai ens defrauda, perquè tu ets més cert que nosaltres mateixos. Va ser per nosaltres pels quals vas voler sofrir la teva passió i la teva creu i és per a nosaltres pel què, al tercer dia, vas sorgir gloriós del sepulcre. Sí, el meu Senyor,

jo crec en tu. Gràcies, Senyor. I deixa'm que ara, amb tota la teva Església, et confessi viu i ressuscitat, immortal i gloriós, assegut a la dextra del Pare, però també entronitzat enmig de la teva Església i en el cor de quants creuen en tu.

Moment de reflexió amb arxiu de música adjunt

59

Preguem:

Oh Déu, qui amb la preciosa Sang del vostre Fill Unigènit heu volgut santificar l'estendard de la Creu vivificadora: concediu-nos, us preguem, que els qui s'honoren amb la glòria de la Santa Creu gaudeixin també de la vostra protecció.

Pel mateix Jesucrist, Senyor nostre. Amén.

